

میدان زندگی

پولس رسول پیروی از عیسی را به یک مسابقه تشبیه می کند که برای به پایان رساندن آن، "استقامت" نقش مهمی را ایفا می کند. شاید خیلی از ما با دل و جان خواسته ایم عیسی را پیروی کنیم ولی بعد از مدتی متوجه شده ایم که استقامت نداریم، زیرا به دلایل مختلفی از قبیل روابط نادرست یا اعمال گناه آلود غرق گناه شده ایم و توان ادامه این مسابقه را نداریم. آیا برای ما که اسیر گناه هستیم، می افتیم و توان ادامه دادن را نداریم، امیدی وجود دارد؟ پولس رسول ما را برای اتمام مسابقه، این گونه تشویق می کند:

"پس اکنون که گرداگرد ما چنین شاهدان امین بی شماری قرار گرفته اند، ما باید از هر قید و بندی و هر گناهی که دست و پای ما را بسته است، آزاد شویم و با پشتکار در میدانی که در برابر ما قرار گرفته است، بدویم. به عیسی که ایمان ما را به وجود آورده و آن را کامل می گرداند، چشم بدوزیم. چون او به خاطر شادی ای که در انتظارش بود، متحمل صلیب شد و به رسوایی مردن بر روی صلیب اهمیت نداد و بر دست راست تخت الهی نشسته است. به آنچه او متحمل شد و به ضدیت و مخالفتی که او از طرف گناهکاران دید، بیندیشید و مأیوس و دلسرد نشوید."

عبرانیان 12: 1-3

پولس، مانند یک مربی ورزشی 4 نکته مهم برای رسیدن به آن هدف را برایمان بازگو می کند.

1. به یاد داشته باشیم که چه کسانی ما را احاطه کرده اند.
2. بارهای سنگین را از خود جدا سازیم.
3. اعتماد خود را بر روح القدس، که در ما ساکن است قرار دهیم.
4. چشمان خود را به سوی هدف بدوزیم.

1. به یاد داشته باشیم که چه کسانی ما را احاطه کرده اند.

در نکته اول، نویسنده می خواهد که ما خود را مانند ورزشکاران در میدان مسابقه ببینیم که گردا گردمان شاهدانی هستند که ما را تشویق می کنند. باب 11 رساله عبرانیان، یک سری قهرمانان ایمان را به ما باز گو می کند که با وجود جفاهای خیلی سخت، مسابقه خود را به پایان

رساندند. گرچه مسابقه ما نا دیدنی است، ولی واقعی می باشد. تنها فرق مسابقه ما این است که آنانی که ما را تشویق می کنند، صرفاً تماشاچی نیستند. بلکه شاهدانی هستند که این مسابقه روحانی زندگی را پیروزمندانه به پایان رسانده اند.

چه در کتاب مقدس و چه در تاریخ، قهرمانان ایمان زیاد هستند. پدر مجری برنامه، شهید مسیح، برادر هایک، برای ما ایرانیان و تمام ایماندران دنیا، یکی از قهرمانان ایمان می باشند که تا دم مرگ عیسی را پیروی کردند. با به یاد داشتن اینکه گردا گرد ما را تشویق های چنین قهرمانان ایمانی وجود دارد که مانند ما، از سختی ها و آزمایشهای زندگی عبور کردند، پس ما هم می توانیم جلوی وسوسه ها بایستیم و مسابقه را به آخر برسانیم .

"هوشیار و مواظب باشید؛ زیرا دشمن شما ابلیس، چون شیری غرّان به هرسو می گردد و در جستجوی کسی است که او را بلعد. با قدرت ایمان در مقابل او بایستید، زیرا می دانید که ایمانداران در تمام دنیا به همین زحمات دچار شده اند. اما، پس از اینکه اندک زمانی رنج و زحمت دیدید، خدا که بخشنده تمام برکات روحانی است و شما را در مسیح دعوت کرده است که در جلال جاودانی او شریک شوید، شما را کامل و ثابت قدم و قوی و استوار خواهد ساخت".
اول پطرس 5: 8-10

2. بار های سنگین را از خود جدا سازیم.

هیچ ورزشکاری با لباس یا وسایل اضافه، به میدان دو نمی آید. بلکه هر چیز اضافی را از خود جدا می کند.

ورزشکاران حرفه ایی دو و میدانی، با لباس ها یا کفشهای سنگین نمی دوند، بلکه حتی موهایشان را کوتاه می کنند، تا بتوانند با سرعت زیادتر بدوند.

اگر می خواهیم مسابقه را با موفقیت به پایان رسانیم، ما هم باید بارهای اضافی روی دوشهای خود را برداریم. این بارهای اضافی می توانند نبخشیدن، مشغول بودن با کارها و روابط نادرست، اسیربودن به انواع مواد مخدر و غیره باشند.

ممکن است خیلی چیزها در قرن 21 گناه به حساب نیایند، ولی باعث کند شدن ما در میدان مسابقه شوند. مانند صرف کردن وقت زیاد جلوی کامپیوتر یا تلویزیون. رسانه های گروهی

امروز، به جوانان نمونه های اشتباهی را به عنوان الگو می دهند. به عنوان مثال، روابط جنسی قبل از ازدواج، حاملگی خیلی از جوانان و نوجوانان، خیانت کردن زوجها به یکدیگر، استفاده بی رویه از مواد الکلی و دیگر موارد...

دنیای امروز چیزهایی را که از نظر کلام خدا گناه است را مد نام گذاری می کند و در پاکتهای خیلی رنگارنگ و جذابی آن ها را به ما پیشنهاد می کند. توجه نکردن به آن ها خیلی سخت است. یکی از فرمولهای دنیا این است که "هر چه عمیقتر می روی، به همان اندازه کمتر ارضا می شوی و بیشتر می خواهی." ولی وقتی که از آب حیات می نوشیم هرگز تشنه نخواهیم شد.

وقتی که سرو صدای دنیا را خاموش کنیم، آن موقع قادر به شنیدن تشویقهای شاهدان خواهیم بود. به یاد داشته باشید که آنها نیز از همان سختی ها و آزمایشهایی عبور کردند که شما امروز در پیش رو دارید. شما در مشکلات و تصمیم های مهم زندگی تنها نیستید. هر چند یکی از حیل های دشمن برای ما جوانان، احساس تنهایی در این شرایط سخت زندگی است، که باعث می شود خود را تنها و بی کس بینیم. همین دروغ باعث شده است که خیلی از جوانان به الکل، مواد مخدر، روابط جنسی و افسردگی رو آورند.

پس ما باید از هر قید و بند و گناهی که دست و پای ما را بسته است، آزاد شویم تا بتوانیم مسابقه را ادامه داده، با موفقیت به پایان رسانیم تا تاج حیات را به دست آوریم و ماننده پولس با دلیری بتوانیم بگوییم:

"من در مسابقه نهایت کوشش خود را نموده‌ام و دوره خود را تمام نموده، ایمانم را حفظ کرده‌ام."

2 تیموتاوس 4 : 7

3. اعتماد خود را بر روح القدس که در درون ما است قرار دهیم.

شاید شما خود را خیلی تنها احساس کرده اید و دیگر توان ادامه دادن را ندارید. ولی بدانید که روح القدس شما را هرگز تنها نخواهد گذاشت، بلکه استقامت به شما خواهد بخشید.

با تکیه به روح القدس که در ما است، می توانیم جلوی وسوسه های این دنیا بایستیم، زیرا "استقامت" که به معنی "تحمل کردن" است، به ما داده خواهد شد. وقتی که روح القدس را داریم، در بدترین شرایط، در بیماری یا تنگ دستی می توانیم خدا را شکر کنیم. کار روح القدس قوت بخشیدن و تشویق کردن است. ثمراتی که دنیای امروز با خود به همراه دارد، خشونت، تنهایی، بی وفایی، غرور و طمع می باشد.

"اما ثمرهای که روح القدس به بار می آورد نه فقط استقامت برای روبری با مشکلات است بلکه محبت، خوشی، آرامش، بردباری، مهربانی، خیرخواهی، وفاداری، فروتنی و خویشننداری است که هیچ قانونی که برخلاف چنین کارها باشد، وجود ندارد. و آنانی که متعلق به مسیح عیسی هستند، طبیعت نفسانی را با هوسها و امیال آن مصلوب کرده اند. اگر روح خدا منشاء زندگی ماست، او هم باید هادی زندگی ما باشد."

غلاطیان 5 : 22 - 24

کلام خدا می فرماید:

"پس پایداری کنید و کمر بند حقیقت را به کمر ببندید و جوشن نیکی را به تن کنید و نعلین آمادگی برای انتشار انجیل صلح و سلامتی را به پا کنید. علاوه بر اینها، سپر ایمان را بردارید تا به وسیله آن بتوانید تمام تیرهای آتشین شیطان را فرو نشانید. و کلاه خود نجات را بر سر بگذارید و شمشیر روح القدس یعنی کلام خدا را بردارید. همه اینها را با دعا و مناجات انجام دهید. همیشه با هدایت روح القدس دعا کنید و پیوسته برای این منظور بیدار باشید و با پشتکار برای همه مقدسین دعا کنید."

افسیان 6 : 14 - 19

اعتماد ما باید به روح القدس باشد چون که او بهترین هادی ما در میدان زندگی است.

4. چشمان خود را به سوی هدف بدوزیم.

یک مربی حرفه ای ورزشی، به ورزشکاران یاد می دهد که هرگز به چپ و راست و به عقب خود نگاه نکنند. زیرا اگر به جلو متمرکز نشوند، احتمال لغزش خوردن و دور شدن از هدف برایشان وجود دارد.

رساله به عبرانیان 12: 2 می فرماید:

"به عیسی که ایمان ما را به وجود آورده و آن را کامل می گرداند، چشم بدوزیم. چون او به خاطر شادی ای که در انتظارش بود، متحمل صلیب شد و به رسوایی مردن بر روی صلیب اهمیت نداد و بر دست راست تخت الهی نشسته است."

وقتی هدف زندگیمان مسیح باشد، آن موقع می توانیم مسابقه را به پایان رسانیم. عیسی که قبل از ما در این میدان دویده و حالا در خط پایان مسابقه منتظر ما است، ارزش به جلو نگاه کردن را درک کرد. او فرق بین بازنده و برنده شدن را خوب می دانست. عیسی به آن پاداشی که به دست خواهد آورد چشم دوخته بود و خدا به خاطر وفاداریش، پاداش رستخیز از مردگان را به او داد. تمرکز بازنده به سختی های حال است ولی شخص برنده چشم به هدف می دوزد.

عبرانیان 12 می فرماید:

"اگر عیسی را هدف خود قرار دهیم هیچ گونه سختی ما را از هدف منحرف نخواهد کرد."

پس ما باید به عیسی چشم بدوزیم زیرا آن وقت قوت گرفته، می توانیم در میدانی که جلوی ما قرار دارد با استقامت بدویم.

در پیروی از مسیح، به پایان رساندن مسابقه خیلی مهم تر از شروع کردن آن است. کتاب مقدس پر از نمونه هایی است که شروع آنها خوب نبوده ولی با شکوه به پایان رسیده اند. ابراهیم با دروغ شروع کرد ولی به عنوان پدر وفاداران تمام کرد. ساره با نازایی شروع کرد ولی به عنوان بزرگترین مادر دنیا تمام کرد. مریم مجدلیه دیو زده بود، ولی به عنوان اولین شاهد رستخیز مسیح تمام کرد. پولس با جفا دادن به مسیحیان شروع کرد ولی به عنوان بهترین مبشر تمام کرد.

به گفته پولس، به آن چه که در عقب است نگاه نکنیم بلکه با اعتماد به روح القدس، از هر قید و بند گناه آزاد شده، با استقامت در میدانی که در برابر ما قرار گرفته است، بدویم و فقط به عیسی چشم بدوزیم.